

CO ZNÁZORŇUJÍ SYMBOLY

Vážení čtenáři! Předmětem dnešního odborného pojednání bude rozbor výjevu na první pohled nenápadného, neboť s podobnými se setkáváme už od svého raného dětství. Proč nenápadného? Proč si nevšímáme? Protože v nich nenacházíme žádný hlubší podtext, žádnou vnitřní ideu - ovšem je to jenom naše prvotní zdání. Ano, dozajista jsi uhádl, o co vlastně jde. Správně, jsou to ony symboly pětiletých, sjezdů a podobných organizovaných událostí a záležitostí našeho každodenního života. Je trestuhodné, že někteří jedinci ani netuší, ve které pětiletce vlastně žijeme, pracujeme, trávíme svůj volný čas a radujeme se ze všedních starostí a vybojovaného míru. Takoví jedinci nejsou hodni pobytu v naší společnosti - měli by být proto vymrskáni. Vždyť se symboly znázorňujícími tuto problematiku se můžeme setkat téměř všude - na pracovištích, v závodních jídelnách nebo konferenčních místnostech. Jak je vidno, je i toto málo. Proto doporučuji, aby si rodiny věšely i po svých bytech tyto symboly na zeď, vždyť se v nich skrývá tolik zajímavého a poučného, že máme-li dostatek času, můžeme trávit opravdu celé dlouhé hodiny studováním a rozбором díla. Mnozí namítnete: Co je vlastně možno nalézt zajímavého na tak prostoduchých výplodech pochybných autorů. Právě o tom, že se jedná o velmi zajímavá a plastická díla, vás přesvědčí následující odborné pojednání.

Při obědě v závodní jídelně jsem se zahloubal nad tím, z čeho je složena dnešní strava a tu můj smutný pohled utkvěl na zdi, kde visel nepřehlédnutelný transparent s nápisem: "VYSOKÁ KVALITA A EFEKTIVNOST PRÁCE - VĚC PRACOVNÍ ČTI" a hned vedle zaujímal místo obrovský erb /viz znázornění na konci článku/. Podle velké pětky jsem usoudil, že se jedná o označení nynější pětiletky. Jelikož pod tímto monumentem nebylo uvedeno jméno autora, snažil jsem se z vrozené zvědavosti dopídit něčeho podstatnějšího o psychice autora, o jeho vztahu ke své práci atp. Proto jsem se uvnitř rozhodl rozebrat vystavené dílo - jak se mezi pracujícími lidově říká - "do šroubečku" a nyní tobě, vážený čtenáři, předkládám plody své zevrubné analýzy.

Již na počátku bych upustil od teorií, že se jedná o velice fikaný pokus židovstva o podmanění světa nebo o první vlaštovku křesťanského fundamentalismu, ale přikláním se spíše k názoru, že se jedná o pokus racionálně zobrazit podvědomí autora. Co je na celém díle dominantní? Na čem nejprve spočine oko pozorovatele? Samozřejmě že na velké červené pětce, která je prostě nepřehlédnutelná. Tímto měla být zajisté hozena rukavice idealistům, ba dokonce se jedná o hrubou provokaci. Autor se dozajista hlásí buď k pythagorejciům - povšimneme-li si čísel dole, musí to ještě více utvrdit náš názor. Ovšem s čím bych spíše souhlasil je fakt, že ta čísla v dolní části znaku hrubě inklinují ke spiritistickým sklonům autora výplodu. Tuto teorii by mohla potvrdit hvězda umístěná vedle pětky. Může se přiklánět k astrologii nebo k již zmíněnému spiritismu. Problém však spočívá v tom, že není obrácena cípem dolů a i kdyby byla, vyvstala by určitě závažná otázka, zdali se jedná opravdu o správný cíp. Myslím, že v tomto tkví těžiště problému. Dokonce si s tím nevěděl rady ani můj konzultant MUDr. PRO-Hlenski a to už je co říct! Proto tuto problematiku opustíme a věnujme se dalším symbolům, což jsou: třístopá /!!!/ černá páska, ozubené kolo a ječmen, jež bezesporu mají symbolizovat inteligenci /výpočetní technika/, dělníky /ozubené kolo/ a zemědělce /produkt polního hospodářství/. Čtenáři, jistě se ptáš, proč jsem za

slovem "třístopá" udělal tři vykřičníky v závorce. Jak se můžeš přesvědčit v příloze, v naší dosti zastaralé výpočetní technice se vyskytují děrné pásy nejméně pětistopé /!!!/. Ano, toto je velmi závažné odhalení, ke kterému člověk nezasvěcený do jádra problému nemůže dospět. Usuzuji z toho, že autor pohrdá inteligencí - staví ji sice do jedné roviny s dělníky a zemědělci, ale naprosto ji deklaruje a znázorňuje její méněcennost. Charakterizoval bych to jako podlý úskok okultistického psa, který vychází z toho, že intelligence není třída, ale jen sociální skupina, takže nemůže být ekvivalentní dělníkům a rolníkům. Ovšem povšimněme si, že zemědělskou třídu staví autor ještě výše než dělníky a inteligenci. Symbolizuje to postavení chlupů ječmene až na úroveň dominantní pětky a hvězdy. Co k tomu autora vedlo? Někdo z jeho rodiny musel mít něco společného se zemědělstvím. Autor patrně pocházel z intelligence, tudíž nenáviděl rodiče, ale jeho předkové byli s největší pravděpodobností zemědělci. Rolníkům se zpravidla daří na vesnici a vesnice je, jak víme, centrem sexuální perverze, sodomie, gomorismu a jiných zvrhlostí. Z toho usuzuji, že autor již od mládí nenáviděl učení a ctil svou perverzní babičku. Proč si myslím, že vesnice je centrem sexuální perverze a sodomie? Vyplývá tak ze zkušeností mého konzultanta. O perverzích toho moc psát nemusím, stačí se zmínit o zábavách, ale spíš bych se zmínil o sodomii. Možná si ještě vzpomínáte na článek Prof. MUDr. Xaviera Mozka, DrSc, mimochodem celkem zdařilý, který bych chtěl doplnit. Prof. Mozek totiž své pojednání nedostatečně prokonzultoval a proto se mu v něm nedostávalo konkrétních příkladů. Doporučoval bych mu ke konzultaci MUDr. PR0 - Hlenského, který je v tomto oboru expertem světového formátu. Právě on mi uvedl několik konkrétních případů, z nichž jsem vybral dva:

1. Vesnický mladík s velmi nízkým IQ měl stálou partnerku ovci. Ovšem strašně se těšil na jaro, kdy ptáci budou mít mladé. Tehdy vylézal na stromy k hnízdům a ukájel se tak, že si nechával klovat mláďata do penisu. Ovšem abychom nekřivdili lidem z města, uvedu také druhý příklad.

2. Novomanžel ve stavu alkoholového opojení nechával stranou svou manželku a obcovoval se svým vlačákem.

Ale to jsem už odbočil až příliš. Chtěl jsem jenom zdůraznit, že centrum sexuální perverze lze nalézt na vsi, což dokazoval příklad 1., neboť sexuálně zneužívat mláďata /dozajista nezletilá/ je určitě trestuhodnější než styk s dospělou fenou německého ovčáka.

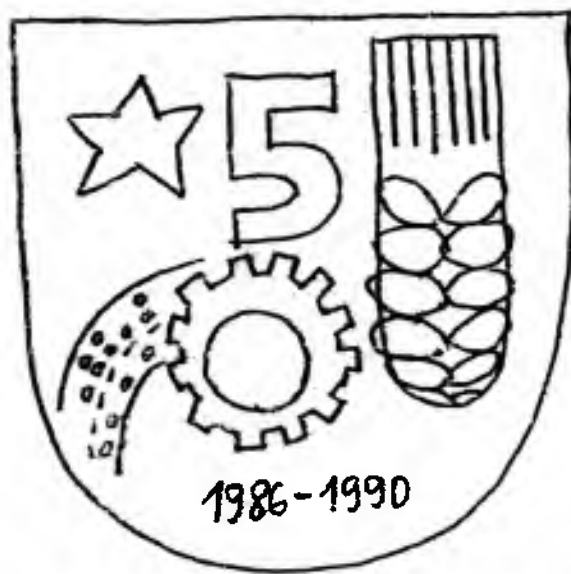
Věnujme se dále opět rozboru díla. Vyskytla se otázka: Co když se jednalo o oídipovský komplex? Upustíme od sadomasochastických derivací a věnujme se vztahu tohoto komplexu k analyzovanému dílu. V tom případě otec pocházel z intelligence a matka ze zemědělské rodiny. Autor navíc nenáviděl učení, tím se jen zdvojnásobila nenávisť k otci. Opět se dostáváme k redukci pěti stop děrné pásy na pouhé tři. Jedna stopa tedy symbolizuje oídipovský komplex a druhá znázorňuje pohrdání inteligencí.

Ovšem k úplně převratným poznatkům se dostáváme teprve tehdy, bereme-li v úvahu možnost, že tvůrcem díla mohla být žena. Její rodinné vztahy byly naprosto shodné jako u muže, s tím rozdílem, že místo babičky ctíla svého perverzního dědečka. Se svým konzultantem jsme se shodli v názoru, že by se muselo jednat o ženu krajně perverzní, což symbolizuje ječmen s chlupy postavenými nahoru /orgasmus pomocí ječmenných chlupů/. Ovšem toto je dost málo pravděpodobné. Jak všichni víme, psi mají ochlupený konec pohlavního údu. A tak se zase ocitáme u sodomie! Autorka jistě jen aby neurazila zemědělce, znázornila na emblému klas ječmene, ovšem kdyby mělo být po jejím, určitě by se na místě klasu objevil psí úd. Jedná se tak o velmi hlubokou symboliku: ječmen /chlupy na konci klasu/ - psí úd /chlupy na konci/. Je to dozajista narážka rivalizace soukromého sektoru a psího údu.

No, myslím, že jsem celou věc tady už rozebral dost a dost a ty, milý čtenáři, bys měl taky trochu napnout mozek. Dozajista uznáš, že se jedná o velmi složitou problematiku. Proto ve vlastním zájmu jdi a dívej se, ať vidíš, co všechno vlastně kolem tebe visí na zdech a snaž se co nejlépe porozumět a analyzovat autorovu snahu o zobrazování vnitřních pocitů a věcí, které nás každodenně obklopují.

Thomas d'Atari

odp. konzultant MUDr. PRO-FLENSKI

[illegible]

Celý systém názorů pak můžeme rozdělit na dva subsystémy prvního řádu:

- A. filosofie, jež přiřazuje životu smysl
- B. filosofie, jež nepřisuzuje životu smysl

Správné vyřešení tohoto problému vede zpravidla také ke správnému určení priority řešení problémů ostatních (smyslem života jedince se neoddiscutovatelně stává to co si jako smysl určí, z hlediska celku, pohledu vyššího, řádu jím ale můžeme přiřadit různý stupeň pravdivosti).

A. Všechny vidí smysl života v dosažení spokojenosti nebo štěstí subjektu, liší se pouze návodem, jak tohoto stavu dosáhnout.

Člověk dosáhne štěstí:

- A1. obětavou prací pro druhé, společnost
- A2. co nejefektivnějším si užíváním života
- A3. konáním dobrých skutků a dodržováním určitého kodexu dosáhne po smrti štěstí trvalé (tato teorie stojí na okraji skupiny A, podrobněji o ní bude pojednáno v závěru odd.A)
- A4. budoucí a jiné teorie

Podle názorů A1.A2.A4. by se měl člověk neustále o štěstí snažit, ale absolutního, trvalého štěstí nikdy nedosáhne. Nedokonalost těchto teorií zřetelně vystoupí na povrch v konfrontaci s výsledky moderní lékařské vědy. Podle posledních výzkumů bylo zjištěno, že aktivita je zdrojem blaha. Např. krysa si raději vybere průchod složitějším bludištěm než jednoduchou chodbou. Odměnou je jí činnost samotná. Podobně je tomu i u člověka, který se snaží překonávat stále nové problémy. Po jejich překonání se dostaví radost, štěstí. Tato radost nás pravděpodobně inspiruje abychom tvůrčí činnost vyhledávali. Přirozená radost však nemá dlouhého trvání. Po delší či kratší době nastane útlum. Libý pocit je zablokovaný, vzniká stav nasycení.

V lidském mozku se podařilo lokalizovat centrum libosti. Zavedením elektrody do blízkosti oblasti septum pellucidum a následného dráždění proudovými impulzi lze vyvolat stav náckonalého štěstí. Je proto nelogické štěstí dosahovat tak zdlouhavou cestou, jak ji navrhuji zhora uvedené filosofie, přičemž výsledek snažení je nejistý. Navíc štěstí je věc valice relativní. V běžném životě ho nelze dosáhnout jako stálého stavu a to nejen z filozofického nýbrž také z hlediska neurofiziologického (při dosažení cíle se uvolní endorfiny, látky podobné opiu, obsažené v mozku, vzápětí po blahém pocitu se však dostavuje stav rozmrzelosti, je pravděpodobné, že endorfiny se vylučují jednorázově. Chtěného je dosaženo, signál pro uspokojení odezněl. Opět nespokojenost, opět hledání. Úsilí znovu pokračuje.). Z vlastní zkušenosti může každý potvrdit, že člověk absolutně šťastný tak i nešťastný neexistuje. A čím víc se snaží štěstí dosáhnout, tím méně se mu to daří.

Do skupiny A2. patří také podskupina tzv. lidských strojů., kteří o smyslu života odmítají přemýšlet se slovy - na takové blbosti nemá čas-. V podstatě čas využívají na honbu za svým štěstím v podobě věcí, dovoleně, závidí druhých.

Filosofie štěstí nutí člověka i když si to neuvědomuje k honbě za něčím, čehož když dosáhne, jakoby nedosáhl proč tomuto směru podléhá tolik lidí vysvětlím v kapitole 32.).

Jak již jsem naznačil, náboženství (a nemyslí se zde pouze tradiční formy, nýbrž všechny teorie předpokládající posmrtný život) zaujímá zvláštní postavení mezi názory skupiny A. Jednak tím, že se částečně přibližuje k hodnocení pozemského života skupině B - velký význam mu nepřikládá. Cílem pozemského života je pouze splnit předpoklady k úspěšnému vstupu do života posmrtného. A jednak i také tím, že částečně spojuje oba dva hlavní směry A i B (přestože svou podstatou patří do skupiny A).

Její filozofie napomáhá člověku dosáhnout vyrovnanosti, a částečně se i přiblížit spokojeno sti již během pozemského života a v podstatě jako jediná filozofie slibuje dosažení trvalého štěstí - i když až v posmrtném životě.

B1. Život nemá smysl v případě, že je konečný
B2. Život nemá smysl jako celek

B1. Zde můžeme uvést pádnou námitku. Věda a technika se rychle vyvíjí a směřuje k tomu, že v nepříteli vzdálené budoucnosti nebude problémem udržet člověka při životě, jak dlouho si bude přát. Současný život jedinců, tedy význam podle jejich vlastní teorie má, ne sice pro ně samotné, nýbrž pro jejich vzdálené potomky. Svým nesmyslným životem tudíž způsobují, že někdy v budoucnosti život smysl získá. Avšak generalizací nesmyslnosti svého konkrétního života vlastně popírají smysl i života nekonečného, který pomáhají vytvořit. Z tohoto příkladu je zřejmé, že neřeší problém smyslu života z hlediska obecného, nýbrž relativního. Navíc se nezamýšlejí nad smyslem života věčného, čímž konečné řešení těchto problémů spadá opět do kategorie A1, A2 a A4.

B2. Tvzení, které má s A3 společnou vlastnost, není z hlediska přísné logiky napadnutelné, napomáhá člověku dosáhnout vyrovnanosti. Je však potřeba vysvětlit námitku: Proč tedy lidé žijí? Materiální podstatu života řeší biologové jako vyšší formu organizovanosti hmoty. Aby tato hmota mohla obstát, musí splňovat určité požadavky. Během dlouhého vývoje přežily z velké škály organismů pouze ty, které měly předpoklady obstát. Jedním z těchto předpokladů je pud sebezáchovy, rozmnožování a neustálého se zdokonalování, který se realizuje prostřednictvím pro organismus nenáročné odměny - podrážní centra libosti, sekrece c-pia - za činnost vykonanou ve shodě s doporučením pudu. To vysvětluje touhu člověka po štěstí, úspěchu, práci, pomoci druhým aj. Jedinci, kterým některá z těchto funkcí chybí, mají menší, ne-li žádnou šanci na přežití. Na otázku, proč je tomu tak, je jediná odpověď: protože tomu není jinak.

Je zřejmé, že to, co není napadnutelné, nemusí být ještě nutně správné. Důkazem toho jsou i dvě řešení našeho problému tj. A3 a B2. Neosobují si právo určit, které řešení je to pravé. Možná, že oboje. Cílem bylo pouze ukázat pravděpodobné a vyloučit nemožné.

P. de Pres

ZA HISTORIÍ NAŠEHO KRAJE- ZA HISTORIÍ NAŠEHO KRAJE - ZA HISTORIÍ NAŠEHO KRAJE

Ani dlouho jsem přemýšlet nemusel o tom, co se v našem občasníku I.D. ještě neobjevilo, co mu zkrátka chybí. Ano, je to pozvánka na některou z krásných a významných historických památek našeho kraje. Takových památek tu máme celou spoustu a vlastně celý náš kraj Moravského Slovácka je prochnut dalekou historií. Dnes vás zvu na kapli sv. Barbory:

Panoramou Moravského Slovácka je dlouhá nevysoká hradba chřibských lesů s uprostřed dominujícím hradem Buchlovem.

Asi čtvrthodinovou pomalou chůzí od hradu přijdete jedlovou alejí a starým bukovým porostem na sousední kopec zvaný "Modla", který pravděpodobně býval v dávných dobách pohanským obětištěm. Lidé však znají tento kopec více pod názvem "Barborka". Podle místní pověsti tu měl ve skalách postavený svůj hrad černý rytíř - čert, ale dnes byste už nenašli po hradě ani památky. Zato se najednou před vámi z lesa objeví kamenná budova pozdě renesanční kaple zasvěcené svaté Barboře. Tute nechal postavit v letech 1672 - 1673 Hanuš Zikmund Petřvaldský z Petřvaldu na místě starší gotické kaple jako rodinnou hrobku.

I když kapli čeká nákladná a nutná oprava, přesto byla loni v květnu znovu po 17 letech zpřístupněna veřejnosti.

Kamenným portálem s erbem Petřvaldsko - Serényiovským vstoupíte do interiéru poměrně rozlehlé křížové prostory zaklenuté uprostřed vysokou okny osvětlenou kupolí. Mimo tři oltáře a hezky řezanou dřevěnou kazatelnu zde spatříte i několik náhrobků bývalých majitelů hradu Buchlova, mezi nimiž vyniká náhrobek rodiny hrabat Berchtoldů s druhotně použitým barevně glazovaným reliéfem z počátku 16. století ze slavné dílny italské rodiny della Robbia.

Po úzkých točitých schodech vystoupíte na podkrovní oratoř, odkud se vám naskytne krásný výhled na sousední hrad Buchlov, do údolí Moravského Slovácka i dovnitř samotné kaple. Celou prohlídku zpřijemnuje reprodukováná klasická hudba.

Po prohlídce se můžete usadit na lavičky před kaplí a bystřejší oko zpozoruje nepatrné základy zde budovaného, ale nedokončeného kláštera Trinitářů. Z jiných budov se tu zachovala pouze stará poustevna, jejíž poustevník opředěný romantickou pověstí odpočívá v hrobce.

Jestli vás někdy přivede cesta na hrad Buchlov, navštivte i jeho sousední "Barborku" a ve stínu staré kaple se pokuste vychutnat zdejší poklid, kterého je v dnešních dnech tak málo. Možná, že se vám tu zalíbí.

Amen.

Váš buchlovický dopisovatel

Květoš Krystýnek.

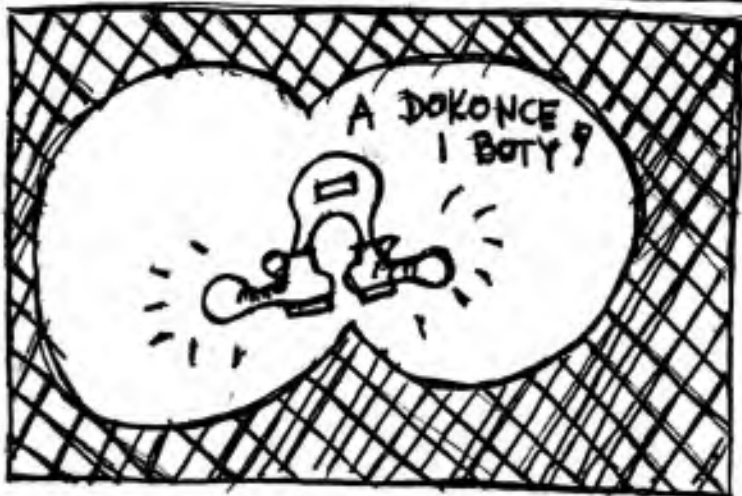
BYL VSKUTEČNĚ PŘEVRAŤNÝ
OBJEV - MOŽNOST POUŽITÍ MIKRO-
SKOPU KE STUDIU STAVBY
ATOMU. V TORONTU BYL SEŠTROJEN
SPECIÁLNÍ PŘÍSTROJ A VĚDEC
ARTHUR RASPBERRY SE DAL DO
POZOROVÁNÍ.

DAMNED, TO
JSEM ALE
BLÁZEN...

TO VYPADÁ JAKO
KDYBY TY ELEKTRO-
NY MĚLY NOHY?

A DOKONCE
I BOTY?

SAKRA A JAK V TĚCH BOTKÁCH
DOKÁŽEŠ! SKÁČÍ, TANCUJÍ...

... PŘESKAKUJÍ Z JEDNÉ VALEČ-
NÍ VRSTVY DO DRUHÉ...

... COŽE Ž?

... CO TO ČTE MĚ OKO?
B... BA... T... T...
TO SNAD NE!

BATČA

TO VÍŠ, VOLE. V BOTÁCH ZN.

Batča SE NĀM
KVANTUJE NEJLEPE !!!

END